

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 8. Lupus Episcopus Attilam, vt flagellum Dei, reuerens, dum patienter
acceptat, euitat; noua arte superandi hostes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

cepit ei, ut malediceret David: & quis est, qui audeat dicere: quare sic fecerit? Nimirum non examinanda est caussa, si constat de auctore Deo, qui pro omni caussa nobis esse debet; cum sit suprema rerum caussa. Hac ergo Numinis voluntate, ô quisquis aduersa pateris,

Horat. 2.
car. 0. 2.

*Aquam memento, rebus in omnibus,
Seruare mentem.*

§. VIII.

S. Lupus Episcopus Attilum, ut flagellum Dei reuerens, dum patienter acceptat, euertat; noua arte superandi hostes.

Psal. 37.
Ex Petr.
in Catal.
lib. 6. c. 1.
& alijs
Baron.
An. 451.

Hoc remedio ad patientiam instructus & in flagella paratus fuit, eaque ipsa tanta animi præparatione flagellum à se suisque auertit S. Lupus Episcopus Trecentis. Attilæ Hunnorum Principi, eò cum exercitu venienti, sanctissimus Antistes habitu Pontificali indutus, cum tota Cleri multitudine, obuiam processit, & data, acceptaque salute, Attilam interrogauit, Quisnam esset, qui tot regibus deuictis, tot populis prostratis, tot euersis urbibus, tot nationibus superatis, cuncta in sua poneret potestate? Cui Attila: Ego, inquit, sum rex Hunnorum Attila: **FLAGELLVM DEI.** Ad quæ Lupus: Et

Et quis est mortalium, qui Dei flagello resistet? Veni, igitur, Dei mei flagellum; illòq; utere, ut Deus, concedit. Ad quæ verba Barbarus, diuina utiq; voluntate, emollitus Trecensem urbem illæsam pertransiuit, quam prius constituerat funditus delere. Enimvero aiunt, cælesti virtute, tam totum exercitum, quam ipsum, velut cæcitate astrictum, nemine villo conspecto, à porta vna, vsque ad alteram portam, per totam ciuitatem transiisse. Quod etiam quondam, Elifæo orante, Syris euenit. Nimirum tanta est Numinis potentia, vt nemo possit resistere eius voluntati. Prudentiæ igitur est, & obedientissimæ subiectionis, de manu Dei, accipere, quod scias, ipsum velle. Neque citius eius ira placatur, quam si te poenæ vltro offeras. Quemadmodum & parentes libenter culpam filijs condonant, quos vident delicta non excusare, sed ad ferulam, ingenuè ac sponte sua, se sistere paratos. Ita *rectius atq; integer corrigit praua fortuna, & dura atq; aspera ferendi scientia mollit*; immo mollit ipsum Deum punientem, qui, poenæ loco, sæpe accipit patiendi voluntatem. Cur Deum non molliret, cum ipsos legamus homines pepercisse ijs, quos videbant à Deo
satis

4. Reg.
6. 18.

Senec.
lib. 1.
epist. 98.

fatis castigatos, ne vulnus nouum adderent factæ cicatrici?

§. IX.

Mauritij Comitiss miserias miserijs addere nolentis misericordia.

Albertus
Cranz.
lib. 9.
Metrop.
cap. 40.

Sic egit Mauritius Comes Cloëmburgicus à Bremensi ciuitate, multis contumelijs, incensus: enimuerò, acceptis à magistratu litteris, quæ hostilia illi denunciarent; ad arma prouocatus. Hic vias publicas diu infederat, vt omnem vrbi commeatum intercluderet. Ventū est ad prælium. Pugna commissa. Bremenses magna clade afflicti atque fugati sunt. Secutus est fugientes victor exercitus. Ad confinia ciuitatis vbi accessit, contra omnem belli morem, vidit portas ciuitatis apertas, neq; ab vllō milite custoditas. Misit speculatum, qui tantæ negligentiaë caussam indagarent. Illi, cum tripudio, retulerunt, penes Mauritium esse, si vellet, tota vrbe potiri; ciuium, desperata salute, domi se quemq; tenere; quò ad deò immaniter pestis, vrbe tota, grassaretur. Ad narrationem hanc Mauritius altum ingemuit dicens: *Quia Rex supernus illam oppugnat urbem, nolo, vt accedat afflictis a Deo afflictio nostra. Multa mihi incunda, in hac vrbe,*